

ಎಂದು ಗಾಬರಿಯ ದ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಹೇಳಿದಳು. ಅಮೃತೀಗೆ ಅವಳ ಗಂಡ, ‘ಇಲ್ಲೇಲ್ಲು ಕಾಮ್ಮಿಲ್ಲ’ ಎಂದ. ‘ಯಾರಾದರು ಹೋತ್ತೊಂದು ಹೋಗಿಬೇಕು ಅಮ್ಮನಿ’ ಎಂದ ಪ್ರಸಾದ. ‘ಇಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದ, ಯಾರಾರ ಬಂದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ವಚ್ಚರವಾಗ್ರಿಲ್‌ಲೆ, ಅಮ್ಮಕ್ಕೂ ಬಂದು ಅರಚಿಕೊಳ್ಳೋ ಸದ್ಗೈ ಅಗಿಲ್’ ಎಂದಳು. ‘ಮಾವ ಬ್ರಿ, ಕೋಡಿಹಳ್ಳದ ಕಡೆಕೆ ಏನಾರ ಹೋಗಿಬೇಕ್ಕಾದು, ನೋಡಿಕೆಂಡು ಬರಣ’ ಅಂದ. ಅವರು ಆ ಕಡೆ ಹೋದರು. ಲಕ್ಷ್ಮೀ, ‘ಚುಕ್ಕಿ ನೆನಿಲ್ಲೋ ಇರು, ಅದನ್ನ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲೇ ನೇತಾಕೆತೆ’ ಎಂದಳು ನೇತಾಡುತ್ತಿರುವ ಹೋಡನ್ನು ನೋಡುತ್ತು. ‘ನಾನು ಉನ್ನೋಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೆಂಡು ಬಟ್ಟಿನಿ’ ಎಂದು ಮತ್ತೊಂದು ದಿಕ್ಕನ್ನು ಹಿಡಿದು ಉರಿರಿನ ಬಳಗಡೆ ಹೋದಳು.

ಈ ಮಾರು ಜನ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಆದರೂ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಎರಡು ಗಂಟೆ ಆದರೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಚುಕ್ಕಿ ಹೋಗಿನ ಚಾಪಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಗೋಡೆಗೆ ಭರಿಕೊಂಡವಳು ನಿದ್ರೆಗೆ ಜಾರಿದಳು. ಮುಂಬಾಗಿಲು ಅರ್ಥ ತರೆದಿತ್ತು. ‘ಚುಕ್ಕಿ ಚುಕ್ಕಿ’ ಎನ್ನುವ ಸದ್ಗೈ ಇವರಿಗೆ ಕೇಳಿತು ಒಳಗಡೆಯಿಂದ. ‘ನಿನು ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ, ಎತ್ತುಗಳನ್ನ ನೋಡಿ. ಬಟ್ಟಿಯ ಅಮ್ಮ ಕಾಯ್ದಿದ್ದೆ. ಮಾರಿ ಗುಡಿತಕು ಬರಲಿಲ್ಲ. ದೀಪದ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಕು ಅಮ್ಮ ಎಮ್ಮೊಂದು ಆಸೆ ಇತ್ತು’. ‘ಈಗ ಬಂದಿದಿನಲ್ಲ’. ‘ಚುಕ್ಕಿ, ಚುಕ್ಕಿ’ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಸದ್ಗೈ ಕೇಳಿತು. ಅವಳು ಎದ್ದು ಒಳ ಹೋದಳು. ಗವಾಸ್ಯಿಯ ಒಳಗಿಂದ ತಣ್ಣಿನೆಯ ಗಾಳಿ ಒಳಗಡೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇವಳಿದಲ್ಲಿ ದೇಹ ಇವಳನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು ಇವಳ ಮೈ, ನರ ನಾಡಿಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ಕರಗಿಸಿತು. ‘ಎಪ್ಪು ದಿನ ಆತು, ಈ ದೇಹದ ಪರಿಮಳ ಹಿರಿ. ನೇರೆಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣಿನ ವಾಸನೆ, ಅದರ ಸಿಹಿ, ಹುಳಿ, ಒಗರು. ಅದರ ಬಣ್ಣ. ಅದರ ಮರದ ನರಳು. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೇ ಇಪ್ಪು ದಿನ, ಎಲ್ಲಿದಿಯಾ?’ ಚುಕ್ಕಿಯ ವಾಕ್ಯಗಳು ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ಅವಳ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಇನ್ನೇರಂದ ತುಟಿಗಳು ಕಚ್ಚಿ ಹೀರುತ್ತಿದ್ದವು. ‘ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತೇಕೆ?’ ಎಂದಿತು ಇವಳ ಅಭಿಪೂಂಡಿದ್ದ ದೇಹ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಒಂದರೊಳಗೊಂದು ಕರಗಿದವು ಎರಡು ದೇಹಗಳು. ‘ನಾಳಿಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಪಾಲಿಗೆ ಬತ್ತಾರೆ ಏನವು ಹೇಳ್ಣಿಪ್ಪ, ಅದಿನಿಷ್ಣವ ಮಾಯ್ಯಾಗೆ ಹೋತು, ಅದಿನಿಷ್ಣವ ಸೂಳೆಮಕ್ಕಳು ಹೋಡಕೊಂಡು ಹೋಡೆಲ್ಲೋ’ ಎಂದು ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಹೈಯ್ಯುಕೊಳ್ಳತ್ತ ಹತಾಶನಾಗಿ ಅಂಗಳದೊಳಗೆ ಬಂದ ಸದ್ವಾಲಿತು. ‘ನನಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಮ್ಮಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಆ ಮಾತಾಯಿ ನೋಡ್ದೇಮ್ಮಳೆ ಬಿಡು’ ಎಂದಳು ಲಕ್ಷ್ಮೀ. ‘ಚುಕ್ಕಿ, ಚುಕ್ಕಿ’ ಎಂದು ಪ್ರಸಾದ ಕೂಗಿದ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ, ‘ಈ ಹಿಳ್ಳೆ ಇದನ್ನು ನೀಗ್ನಿತ್ತಿದ್ದಳು, ಇಲ್ಲಿ ಇರು ಅಂತ್ಯ ಆಲೆ ಒಳಕೊಗಿ ಮಕ್ಕಳಿದಾಳೆ’ ಎಂದು ಬ್ಯಾಯಿತೊಡಿದಳು. ‘ಅವರು ಬಂದರು’ ಅಂದಳು ಚುಕ್ಕಿ. ಅಮೃತೀಗೆ ಅವಳ ದೇಹ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಅವಳನ್ನು ಅಭಿದ್ಧ ದೇಹ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕರಗಿತ್ತು. ಹೊಸ್ತಿಲನ್ನು ದಾಟಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಸಾದ, ‘ಮಾಳಿಗೆ ಮೇಲೆ ಯಾರೋ ಓಡಿ ಹೋಗುವ ಸದ್ವಾಗ್ಯಾತೆ’ ಎಂದ. ‘ನವೆಲು’ ಎಂದಳು. ಲಕ್ಷ್ಮೀ, ‘ನಿನಗೆ ನಿಟ್ಟಿಗಟ್ಟ ಬತ, ಯಂಗೆ, ಇನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟದಲ್ಲೇ ಇದಿಯಲ್ಲೋ ನಾವು ಬಂದು ಎಮ್ಮೊತ್ತು’ ಆಯ್ಯು ಎಂದಳು.

ಎಚ್‌ಆರ್ ರಮೇಶ್

ಕವಿ, ಕರ್ತೆಗಾರ ಎಚ್‌ಆರ್. ರಮೇಶ್ ಮೂಲತಃ ಚಿತ್ರದುಗಾದ ಬಳಿಯ ಹರಿಯಬ್ಬೆ ಉಲಿನವರು. ವಸ್ತುತ ಮಡಿಕೆರಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವ್ಯಾಧಾಪಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಮಕಾಲೀನ ಲೇಖಕರ ಕೃತಿಗಳ ಕುರಿತು ವಿಮರ್ಶಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯಕ್ತಿತ ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳು: ‘ರ್ಯಾನ್ ಡಿ’, ‘ಅದರ ನಂತರ’.